DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

Warszawa, dnia 10 listopada 1959 r. | Nr 19 | Poz. 102—109

TREŚĆ:

102.

ZARZĄDZENIE nr 277 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 7 października 1959 r.

w sprawie otwarcia Zasadniczej Szkoły Zawodowej dla Pracujących Cementowni „Grodziec" w Grodźcu.

(Znak: ZB/6/59)

Stosownie do § 15, ust. 1 rozporządzenia Ministra Oświaty z dnia 14 lutego 1959 r. w sprawie dokształcania oraz kontroli nauki zawodu młodocianych zatrudnionych w zakładach pracy (Dz. U. nr 17, poz. 99) oraz w związku z zarządzeniem Ministra Oświaty z dnia 25 maja 1959 r. (nr PC 1-Oa/4/59) w sprawie ramowego statutu zasadniczych szkół zawodowych dla pracujących (przyzakładowych) zarządza się, co następuje:

§ 1. Otwiera się Zasadniczą Szkołę Zawodową dla Pracujących Cementowni „Grodziec" w Grodźcu.

§ 2. Organizację szkoły określa statut*), stanowiący załącznik do zarządzenia.

§ 3. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 września 1959 roku.

MINISTER
St. Pietrusiewicz

*) Statut został rozesłany zainteresowanym.

103.

ZARZĄDZENIE nr 278 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 7 października 1959 r.

w sprawie otwarcia Zasadniczej Szkoły Zawodowej dla Pracujących Cementowni „Chełm" w Chełmie.

(Znak: ZB/6/59)

Stosownie do § 15, ust. 1 rozporządzenia Ministra Oświaty z dnia 14 lutego 1959 r. w sprawie dokształcania oraz kontroli nauki zawodu młodocianych zatrudnionych w zakładach pracy (Dz. U. nr 17, poz. 99) oraz w związku z zarządzeniem Ministra Oświaty z dnia 25 maja 1959 r. (nr PC 1-Oa/4/59) w sprawie ramowego statutu zasadniczych szkół zawodowych dla pracujących (przyzakładowych) zarządza się, co następuje:

§ 1. Otwiera się Zasadniczą Szkołę Zawodową dla Pracujących Cementowni „Chełm" w Chełmie.

§ 2. Organizację szkoły określa statut*), stanowiący załącznik do zarządzenia.

§ 3. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 września 1959 roku.

MINISTER
St. Pietrusiewicz

*) Statut został przesłany zainteresowanym.

104.

ZARZĄDZENIE nr 289 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 16 października 1959 r.

w sprawie powołania pełnomocników do spraw oszczędnego i racjonalnego wykorzystania paliw stałych oraz energii

(Znak: TP3/11/59)

W celu ujednolicenia przepisów w zakresie powoływania i działalności pełnomocników do spraw oszczędnego i racjonalnego wykorzystania paliw stałych i energii zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Powołuje się Pełnomocnika Ministra do spraw oszczędnego i racjonalnego wykorzystania paliw stałych i energii w osobie Obywatela Wiceministra dr inż. J. Grzymka, zwanego dalej „Resortowym Pełnomocnikiem".

2. Jednocześnie odwołuje się z tego stanowiska Obywatela Wiceministra mgr inż. Fr. Topolskiego, powołanego na to stanowisko zarządzeniem nr 10 Ministra Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 16 stycznia 1957 r.

§ 2. Do zadań Resortowego Pełnomocnika należy:

1) zatwierdzanie kandydatów na pełnienie funkcji pełnomocników do spraw oszczędnego i racjonalnego wykorzystania paliw stałych i energii w zjednoczeniach i zarządach oraz kontrola ich działalności,
2) zatwierdzanie rocznych i perspektywicznych planów oszczędności paliw i energii resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, jak i poszczególnych zarządów i zjednoczeń,
3) uzgadnianie działalności resortu w tym zakresie z ogólną polityką gospodarczą kraju w dziedzinie paliw stałych i energii.

§ 3. 1. Dyrektorzy zjednoczeń i zarządów, wojewódzkich zarządów przemysłu terenowego materiałów budowlanych, powołują pełnomocników do spraw oszczędnego i racjonalnego wykorzystania paliw stałych i energii, działających w ramach powyższych jednostek, zwanych dalej „pełnomocnikami w zjednoczeniach lub zarządach".

2. Na pełnomocnika w zjednoczeniu lub zarządzie należy powołać za zgodą pełnomocnika resortowego, jednego z zastępców dyrektora, w pierwszym rzędzie pierwszego zastępcę dyrektora do spraw technicznych w zjednoczeniu lub zarządzie.

3. O powołaniu pełnomocnika w zjednoczeniu lub zarządzie należy powiadomić Departamenty: Technologii Produkcji Materiałów Budowlanych, Mechaniczno-Energetyczny, Techniki Budowlanej oraz Zarząd Zaopatrzenia Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

§ 4. 1. Do zadań pełnomocników w zjednoczeniach i zarządach należy:

1) opracowywanie rocznych planów oszczędności paliw stałych i energii elektrycznej oraz aktualnego planu perspektywicznego za okres lat 1960—1965, które powinny być zaakceptowane przez Resortowego Pełnomocnika. Plan perspektywiczny powinien być zatwierdzony do dnia 15 grudnia 1959 r., a roczne plany na lata od 1960 roku powinny być akceptowane do dnia 30 listopada roku poprzedzającego okres planowany,
2) organizowanie okresowych (w zasadzie raz na kwartał) narad poświęconych oszczędności paliw i energii elektrycznej, w celu omówienia osiągnięć i braków, wymiany doświadczeń, racjonalnego zużywania paliwa i energii itp.; narady należy w pierwszym rzędzie zwoływać w zakładach dodatnio wyróżniających się w zakresie gospodarki elektro-energetycznej i w oszczędności paliw, mogących przez to posłużyć przykładem dla innych zakładów,
3) koordynowanie pracy pełnomocników zakładowych, kierunków ogólnej polityki w gospodarce cieplnej i energetycznej i właściwego zastosowania tej polityki,
4) roztaczanie szczegółowej opieki nad akcją współzawodnictwa i racjonalizacji w dziedzinie oszczędności paliw i energii oraz współdziałanie przy rozpowszechnianiu i wprowadzaniu w życie usprawnień, wpływających na oszczędne i celowe zużywanie paliw i energii,
5) opiniowanie i przedstawianie dyrektorowi zjednoczenia lub zarządu wniosków o nagrody i premie za oszczędne wykorzystanie paliw stałych i energii elektrycznej,
6) nadzór nad prawidłową — zgodną z obowiązującymi przepisami eksploatacją urządzeń elektrycznych,
7) współpraca z terenowymi oddziałami Naczelnej Organizacji Technicznej (NOT) w zakresie gospodarki cieplnej i elektroenergetycznej,
8) składanie Resortowemu Pełnomocnikowi analiz kwartalnych z przedstawieniem całokształtu działalności, w terminie 30 dni po upływie każdego kwartału kalendarzowego.

2. W przedstawionych planach należy w szczególności uwzględnić:

1) właściwe magazynowanie paliwa,
2) przechodzenie na zużycie, w przypadkach technologicznie lub ekonomicznie uzasadnionych, gorszych asortymentów węgla, a w szczególności półproduktów, jak przerosty i miał oraz innych paliw zastępczych, jak węgiel brunatny, czy lesz parowozowy,
3) izolowanie przewodów parowych, zbiorników i zbieranie kondensatu,
4) wykorzystanie istniejącej aparatury kontrolno-pomiarowej, oraz odpowiednie jej uzupełnienie,
5) wprowadzenie nowych, lepszych metod pracy i systemów technologicznych w zakresie paliw i energii elektrycznej,
6) modernizację urządzeń cieplnych i energetycznych, zużywających paliwa stałe i energię elektryczną oraz potrzebną rekonstrukcję sieci cieplnych, energetycznych,
7) zmniejszenie zużycia energii elektrycznej oraz obniżenie do niezbędnego minimum zapotrzebowania mocy,
8) zmniejszenie do możliwego minimum pracy jałowej silników elektrycznych i transformatorów mocy,
9) przedstawienia przez personel służby elektroenergetycznej do końca 1960 r. dowodów posiadania kwalifikacji zawodowych, wymaganych w myśl „przepisów eksploatacji technicznej urządzeń elektrycznych w zakładach przemysłowych" (cz. I, dział 10), zatwierdzonych przez Ministra Energetyki w dniu 14 kwietnia 1953 r. Wydanie — Stowarzyszenia Elektryków Polskich — Biuro Wydawnictw, 1959 r.,

§ 5. Departament Technologii Produkcji Materiałów Budowlanych, przy współudziale Departamentów: Mechaniczno-Energetycznego i Techniki Budowlanej oraz Zarządu Zaopatrzenia Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, przygotowywać będzie dla Resortowego Pełnomocnika roczne zbiorcze sprawozdania z wykonania zadań oszczędności paliwa i energii.

§ 6. Zobowiązuje się Departament Technologii Produkcji Materiałów Budowlanych do wydawania biuletynu w sprawie gospodarki cieplnej i energetycznej, a Biuro Budżetowo-Gospodarcze do zapewnienia kredytów na ten cel.

§ 7. 1. Dyrektorzy przedsiębiorstw podległych i nadzorowanych, w których miesięczne zużycie energii elektrycznej przekracza 50 MWh lub w których zużycie paliw stałych na cele technologiczne lub energetyczne przekracza 100 ton miesięcznie powinni powołać zakładowych pełnomocników do spraw oszczędnego i racjonalnego wykorzystania energii elektrycznej i paliw stałych — zwanych dalej „pełnomocnikami zakładowymi".

2. Na pełnomocnika zakładowego należy powołać za zgodą pełnomocnika w zjednoczeniu lub w zarządzie jednego z zastępców dyrektora przedsiębiorstwa, w pierwszym rzędzie pierwszego zastępcę dyrektora do spraw technicznych.

§ 8. Do obowiązków pełnomocnika zakładowego należy:

1) nadzór nad prawidłowym wykorzystaniem energii elektrycznej,
2) kontrola zużycia energii elektrycznej oraz obniżenia do niezbędnego minimum zapotrzebowania mocy w godzinach szczytowego obciążenia,
3) eliminacja pracy jałowej silników elektrycznych i transformatorów mocy,
4) nadzór nad przestrzeganiem obowiązujących wskaźników zużycia paliw stałych i energii elektrycznej,
5) nadzór nad właściwym wykonywaniem remontów urządzeń cieplnych i elektroenergetycznych w kierunku racjonalnego wykorzystania paliwa stałego ciepła i energii elektrycznej,
6) nadzór nad wprowadzeniem przy remontach urządzeń cieplnych i elektroenergetycznych modernizacji tych urządzeń,
7) nadzór nad remontami aparatury kontrolno-pomiarowej,
8) nadzór nad prawidłową — zgodną z obowiązującymi przepisami eksploatacją urządzeń elektrycznych,
9) przedstawianie do nagród za oszczędne wykorzystywanie paliw stałych i energii elektrycznej,
10) współpraca z terenowymi oddziałami Naczelnej Organizacji Technicznej (NOT) w zakresie gospodarki cieplnej i energetycznej oraz udział w naradach zwoływanych na te tematy.

§ 9. 1. Dyrektorzy biur projektów, powołują w nich pełnomocników do spraw oszczędnego i racjonalnego wykorzystania paliw stałych, energii elektrycznej, zwanych dalej „pełnomocnikami w biurach projektów".

2. Na pełnomocnika w biurze projektów należy powołać w pierwszym rzędzie pierwszego zastępcę dyrektora do spraw technicznych lub głównego projektanta urządzeń cieplno-energetycznych.

3. Do zadań pełnomocników w biurach projektów należy czuwanie aby:

1) projekty przewidujące budowę lub modernizację urządzeń cieplnych lub energetycznych odpowiadały wymaganiom możliwie największej oszczędności paliw stałych i energii elektrycznej,
2) projekty urządzeń cieplnych uwzględniały w najszerszym zakresie stosowanie gorszych gatunków paliw, jak: przerosty, muł, węgiel brunatny, lesz parowozowy oraz gorszych asortymentów paliw używanych i paliw zastępczych,
3) w sposób właściwy były projektowane magazyny paliw stałych, płynnych i gazowych oraz urządzenia mechanizacji załadunku, wyładunku i transportu wewnątrzzakładowego paliw stałych,
4) w projektach dotyczących urządzeń węglochłonnych i energetycznych uwzględniano aparaturę kontrolno-pomiarową w zakresie wystarczającym do prowadzenia prawidłowej gospodarki paliwami i energią.

§ 10. Pełnienie funkcji pełnomocników powołanych na podstawie §§ 3, 7 i 9 nie zwalnia od wykonywania obowiązków wynikających z tytułu zajmowanych przez nich stanowisk. Nie otrzymają oni dodatkowego wynagrodzenia.

§ 11. Tracą moc zarządzenia:

1) nr 218 Ministra Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 30 lipca 1954 r. w sprawie powołania w resorcie pełnomocnika i w centralnych zarządach pełnomocników do spraw oszczędnego i racjonalnego wykorzystania paliw stałych,
2) nr 186 Ministra Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 13 października 1955 r. w sprawie powołania w resorcie pełnomocnika i w centralnych zarządach pełnomocników do oszczędnego i racjonalnego wykorzystywania paliw stałych i energii elektrycznej,
3) nr 10 Ministra Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 16 stycznia 1957 r. zmieniające zarządzenie o powoływaniu w resorcie pełnomocników do spraw oszczędnego oraz racjonalnego wykorzystywania paliw stałych (Dz. Urz. MPMB nr 1, poz. 6) oraz
4) nr 42 Ministra Budownictwa z dnia 2 lutego 1957 r. w sprawie powoływania pełnomocników do spraw oszczędnego i racjonalnego wykorzystywania paliw stałych i energii elektrycznej (Dz. Urz. MB nr 2, poz. 20).

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 16 października 1959 r.

MINISTER
St. Pietrusiewicz

105.

ZARZĄDZENIE nr 294 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 26 października 1959 r.

w sprawie kontroli zlecania przez jednostki podległe Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych wykonywania dostaw, robót i usług jednostkom gospodarki nieuspołecznionej.

(Znak: FE.77/59)

W związku z uchwałą Nr 348/59 Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 29 lipca 1959 r. w sprawie kontroli zlecania przez jednostki gospodarki uspołecznionej wykonywania dostaw, robót i usług jednostkom gospodarki nieuspołecznionej zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa o „zamówieniu" — należy przez to rozumieć zamówienie udzielone jednostce gospodarki nieuspołecznionej na dostawy, roboty i usługi, przekraczające kwoty określone w art. 2, ust. 2 ustawy z dnia 28 grudnia 1957 r. o dostawach, robotach i usługach na rzecz jednostek państwowych (Dz. U. Nr 3, poz. 7) i w § 7b rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 stycznia 1958 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz jednostek państwowych (Dz. U. Nr 6, poz. 17) w brzmieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 marca 1959 r. (Dz. U. Nr 24, poz. 151).

§ 2. Wszystkie przedsiębiorstwa (jednostki organizacyjne) podległe Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych obowiązane są, w ciągu 14 dni po upływie każdego kwartału kalendarzowego, przesyłać swoim jednostkom nadrzędnym wykaz zamówień, z podaniem na-

zwiska (firmy) zleceniobiorcy, rodzaju, ilości i wartości zamówienia oraz sumy wypłaconych należności.

§ 3. Dyrektorzy przedsiębiorstw obowiązani są po upływie każdego kwartału kalendarzowego przedstawić konferencjom samorządu robotniczego całokształt zamówień.

§ 4. W celu ułatwienia kontroli zamówień przedsiębiorstwa powinny rejestrować zamówienia w oddzielnej księdze.

§ 5. Udzielenie zamówienia wymaga każdorazowej decyzji dyrektora przedsiębiorstwa lub jego zastępcy oraz powinno być uprzednio zaopiniowane przez radcę prawnego przedsiębiorstwa.

§ 6. 1. Jednostki nadrzędne (zjednoczenia, zarządy) obowiązane są kontrolować wykonanie przez nadzorowane przez siebie przedsiębiorstwa obowiązku zgłaszania zamówień.

2. W ciągu miesiąca po upływie kwartału kalendarzowego kierownicy jednostek nadrzędnych obowiązani są rozpatrzyć kolegialnie, przy udziale kierowników zainteresowanych działów i czynnika społecznego, całość zamówień nadzorowanych przez siebie przedsiębiorstw i rozważyć celowość zorganizowania produkcji wyrobów, których nie można nabyć od jednostek państwowych, w jednym z przedsiębiorstw nadzorowanych przez siebie lub nawiązania kontaktu z zjednoczeniami przemysłu kluczowego (zarządami) lub państwowego przemysłu terenowego albo z organizacjami spółdzielczymi. W razie możliwości realizacji produkcji w tej formie, należy niezwłocznie podjąć odpowiednie kroki.

3. Jeżeli podjęcie środków określonych w ust. 2 nie byłoby możliwe lub byłoby gospodarczo nieuzasadnione (np. z uwagi na znaczne koszty i stosunkowo krótki okres udzielania zleceń), jednostka nadrzędna może zezwolić nadzorowanym przedsiębiorstwom na nawiązanie na określony okres czasu ciągłej kooperacji z jednostkami gospodarki nieuspołecznionej z podaniem zakresu tej kooperacji. O zezwoleniu takim jednostka nadrzędna obowiązana jest zawiadomić oddział banku właściwy dla zainteresowanych przedsiębiorstw.

§ 7. Wszystkie jednostki organizacyjne podległe Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych obowiązane są ściśle przestrzegać przepisów ustawy, o której mowa w § 1 i przepisów wydanych na tej podstawie, ze zwróceniem uwagi na obowiązek poddawania kontroli społecznej zamiaru powierzenia zamówienia.

§ 8. Przedsiębiorstwa obowiązane są, bez względu na tryb w jakim udzielają zamówienia (przetargowy, bezprzetargowy), przestrzegać przepisów, dotyczących cen oraz sprawdzać prawidłowość przedstawionej im kalkulacji.

§ 9. 1. Przedsiębiorstwa obowiązane są oddzielnie ewidencjonować materiały oddane do przerobu.

2. W miarę wykonywania zamówienia odpowiednia część materiałów oddanych do przerobu powinna być rozliczana i potrącana z każdej faktury.

3. Ostateczna wypłata należności może nastąpić po całkowitym rozliczeniu materiałów oddanych do przerobu.

§ 10. W umowach zawieranych z jednostkami gospodarki uspołecznionej przedsiębiorstwa powinny zastrzec, że powierzenie przez zleceniobiorcę całości lub części zamówienia jednostce gospodarki nieuspołecznionej, jako podwykonawcy, wymaga zgody zlecającego przedsiębiorstwa, a to pod rygorem zapłacenia przez zleceniobiorcę kary umownej w wysokości 20% wartości zlecenia oddanego podwykonawcy.

§ 11. 1. O udzieleniu zamówienia przedsiębiorstwo obowiązane jest zawiadomić właściwy wydział finansowy prezydium rady narodowej.

2. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, powinno nastąpić przed dokonaniem wypłaty należności z tytułu zamówienia.

§ 12. 1. Przed udzieleniem zamówienia przedsiębiorstwo powinno sprawdzić, czy oferent posiada odpowiednie środki własne do wykonania zamówienia w szczególności żądać przedłożenia opinii poprzednich zleceniodawców państwowych, co do jakości i terminowości wykonanych zamówień.

2. Uprawnienia oferentów należy oceniać według ustaleń podanych w okólniku Przewodniczącego Komitetu Drobnej Wytwórczości z dnia 15 lipca 1959 r. w sprawie dostaw, robót i usług, których wykonanie przez jednostki gospodarki nieuspołecznionej nie wymaga stwierdzenia posiadania przez te jednostki uprawnienia przemysłowego (Mon. Pol. nr 67, poz. 348), z uwzględnieniem przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 marca 1959 r. (Dz. U. nr 24, poz. 151).

§ 13. Obowiązki jednostki nadrzędnej, w rozumieniu niniejszego zarządzenia, w odniesieniu do przedsiębiorstw bezpośrednio podległych Ministrowi, instytutów naukowo-badawczych i jednostek budżetowych, z wyjątkiem Biura Budżetowo-Gospodarczego, sprawuje Departament Finansowo-Ekonomiczny.

§ 14. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 26 październik 1959 r.

MINISTER
St. Pietrusiewicz

106.

ZARZĄDZENIE nr 296 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 30 października 1959 r.

w sprawie otwarcia Zasadniczej Szkoły Budowlanej dla Pracujących Warszawskiego Przedsiębiorstwa Transportowego Budownictwa w Warszawie.

(Znak: ZB/6/59)

Stosownie do § 15, ust. 1 rozporządzenia Ministra Oświaty z dnia 14 lutego 1959 r. w sprawie dokształcania oraz kontroli nauki zawodu młodocianych zatrudnionych w zakładach pracy (Dz. U. nr 17, poz. 99) oraz w związku z zarządzeniem Ministra Oświaty z dnia 25 maja 1959 r. (nr PC 1-Oa/4/59) w sprawie ramowego statutu zasadniczych szkół zawodowych dla pracujących (przyzakładowych) zarządza się, co następuje:

§ 1. Otwiera się Zasadniczą Szkołę Budowlaną dla Pracujących Warszawskiego Przedsiębiorstwa Transportowego Budownictwa w Warszawie.

§ 2. Organizację szkoły określa statut,*) stanowiący załącznik do zarządzenia.

§ 3. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 października 1959 roku.

MINISTER
St. Pietrusiewicz

*) Statut został przesłany zainteresowanym.

107.

ZARZĄDZENIE Nr 300 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 31 października 1959 r.

w sprawie obniżki cen za prace projektowe.

(Znak: ZPB/NO/59)

W wykonaniu pisma okólnego nr 191 Prezesa Rady Ministrów z dnia 28 października 1959 r. w sprawie wprowadzenia obniżki cen (cenników) za prace projektowe zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Z dniem 1 listopada 1959 r. obniża się o 10% (dziesięć procent) ceny za prace projektowe wykonywane przez państwowe biura (samodzielne pracownie) projektów, podległe Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych i przez niego nadzorowane.

2. Obniżkę cen, o której mowa w ust. 1, należy przeprowadzić przez zastosowanie współczynnika 0,9 do wszystkich wycen prac projektowych dokonanych na podstawie obowiązujących cenników oraz do wycen indywidualnych.

§ 2. Obniżką cen, wprowadzoną przepisem § 1, objęte są wszystkie stadia prac projektowych rozpoczynane po dniu 1 listopada 1959 r.

§ 3. Pracami projektowymi, w rozumieniu przepisu § 1 są wszelkie opracowania i usługi, a w szczególności opracowania założeń inwestycji, opracowania projektów i kosztorysów dla inwestycji lub remontów, prace inwentaryzacyjne, geodezyjne i fizjograficzne, ekspertyzy i orzeczenia techniczne, pełnienie nadzoru inwestycyjnego i inwestorskiego oraz inne prace (studia) i usługi związane z projektowaniem.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1959 r.—

MINISTER
wz **W. Kopeć**

108.

ZARZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH, MINISTRA GOSPODARKI KOMUNALNEJ I PREZESA KOMITETU DO SPRAW URBANISTYKI I ARCHITEKTURY

z dnia 27 października 1959 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 30 stycznia 1958 r. w sprawie stosowania Katalogu Stolarki Typowej.

§ 1. W zarządzeniu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, Ministra Gospodarki Komunalnej i Prezesa Komitetu do Spraw Urbanistyki i Architektury z dnia 30 stycznia 1958 r. w sprawie stosowania Katalogu Stolarki Typowej (Dz.Urz. MBiPMB nr 2 z 1958 r., poz. 10 i nr 4 z 1959 r., poz. 16) w § 3 ust. 1, pkt 2 po słowie „indywidualnie" dodaje się słowa: „dla jednorazowej realizacji i na konkretnej działce".

§ 2. 1. Do obowiązującego na podstawie zarządzenia powołanego w § 1, Katalogu Stolarki Typowej wprowadza się następujące zmiany:

1) wysokość wywietrzników obniża się o 10 cm i umieszcza się je w górnej części okna z okuciem na osi poziomej,
2) wprowadza się nowy zestaw okien i drzwi balkonowych o obniżonej wysokości (1,40 m w świetle ościeży okien), opracowany przez Biuro Projektów Typowych i Studiów Budownictwa Miejskiego w związku z uchwałą Rady Ministrów nr 285 z dnia 2 lipca 1959 r. w sprawie przyjęcia tez dotyczących typizacji w budownictwie.

2. Przepisu ust. 1, pkt 2 nie stosuje się do obiektów mieszkaniowych, dla których projekty wstępne zostały zatwierdzone do dnia wejścia w życie zarządzenia.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 27 października 1959 r.

MINISTER BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH
St. Pietrusiewicz

MINISTER GOSPODARKI KOMUNALNEJ
wz **J. Goryński**

PREZES KOMITETU DO SPRAW URBANISTYKI I ARCHITEKTURY
wz **St. Albrecht**

109.

PISMO OKÓLNE Nr 44 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 19 września 1959 r.

w sprawie usprawnienia i podniesienia poziomu pracy organów rad narodowych w zakresie budownictwa wiejskiego.

(Znak: PW-III/1/60/59)

Przeprowadzone w ostatnim czasie inspekcje w niektórych wydziałach budownictwa prezydiów wojewódzkich rad narodowych (WB Prez. WRN) oraz w niektórych wydziałach architektury i budownictwa prezydiów powiatowych rad narodowych (WBiA Prez. PRN) wykazały szereg niedociągnięć w pracy tych wydziałów, wynikających przede wszystkim z tego, że aparat techniczny powołany do prowadzenia spraw budownictwa wiejskiego często nie zna obowiązujących podstawowych przepisów normatywnych, a w szczególności Instrukcji nr 1 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 17 stycznia 1959 r. w sprawie organizowania porad technicznych dla budownictwa spółdzielczego i indywidualnego na wsi (Mon. Pol. nr 10, poz. 65) oraz nie korzysta z podawanych wiadomości w informatorze, (patrz załącznik), broszurach, ulotkach itp. Dotyczy to zwłaszcza pracowników nowo przyjętych lub przeniesionych (kierownicy oddziałów budownictwa wiejskiego w WB Prez. WRN, kierownicy wydziałów architektury i budownictwa Prez. PRN (architekci powiatowi) i inni).

Do ważniejszych niedociągnięć stwierdzonych w czasie przeprowadzonych inspekcji należy zaliczyć:

1) brak posiadania przez niektóre WB Prez. WRN korespodencji oraz wszelkiego rodzaju materiałów statystycznych, analitycznych i propagandowych, dotyczących działalności w latach ubiegłych, kompletu informatora dla powiatowych poradni budownictwa wiejskiego oraz materiałów z narad, które odbyły się w prezydiach WRN. w 1958 r. i 1959 r. w sprawie ustawienia zagadnień budownictwa wiejskiego;
2) brak w niektórych WB Prez. WRN i WAiB Prez. PRN opracowanego planu potrzeb materiałowych i finansowych budownictwa wiejskiego;

3) brak udziału ze strony niektórych WAiB Prez. PRN w komisjach rozdzielczych materiałów budowlanych oraz w komisjach kredytowych Banku Rolnego; co powoduje niedostateczne rozeznanie z ich strony o podziale puli materiałów budowlanych na gromady i o udzielaniu pożyczek na budownictwo wiejskie;
4) brak rozeznania potrzeb budownictwa wiejskiego oraz możliwości zaspokojenia tych potrzeb, co uniemożliwia WB Prez. WRN i WAiB Prez. PRN prowadzenie prawidłowej polityki budownictwa wiejskiego w zakresie wykonawstwa budowlanego i rozwijania lokalnej produkcji materiałów budowlanych;
5) brak odpowiedniej pracy propagandowej, zmierzającej do jak najszerszego stosowania na wsi projektów typowych, wykorzystania do budownictwa surowców miejscowych i odpadkowych oraz zmniejszenia kosztów i podniesienia poziomu technicznego budownictwa na wsi; co wyraża się w braku zainteresowania, czy banki posiadają odpowiednią ilość projektów typowych, złej organizacji wzorcowni, niedostatecznym wykorzystaniu materiałów propagandowych oraz słabym zainteresowaniu budownictwem przykładowym, pomimo dużego wysiłku i nakładów finansowych ze strony Ministerstwa;
6) brak ewidencji istniejących wytwórni prywatnych zespołów chłopskich utworzonych do produkcji materiałów budowlanych i brak rozeznania co do wysokości produkcji i sposobu jej zbywania;
7) brak w WAiB Prez. PRN — ewidencji rzemieślników budowlanych na wsi; rzadko kiedy podejmowana jest przez WAiB Prez. PRN i WB Prez. WRN inicjatywa, w sprawie szkolenia lub doszkalania rzemieślników budowlanych na wsi;
8) brak dostatecznego zainteresowania się działalnością wypożyczalni sprzętu budowlanego, zarówno warunkami wypożyczania maszyn i sprzętu, jak i jego wykorzystania oraz często spotykany brak wiadomości, gdzie można nabywać sprzęt i maszyny budowlane pomimo, że warunki i źródła nabycia podawane były w informatorach wydawanych każdego miesiąca dla powiatowych poradni budownictwa wiejskiego, i pomimo, że odpowiednie wytwórnie znajdują się na obszarach działania odpowiednich prezydiów rad narodowych;
9) zaniedbanie sprawy inwestycji budowlanych w spółdzielniach produkcyjnych, przy ich planowaniu i realizacji;
10) brak efektów realizacji zespołowego budownictwa na podstawie uchwały nr 256/58 Rady Ministrów z dnia 18 lipca 1958 r. w sprawie pomocy Państwa przy racjonalnej zabudowie wsi nowopowstających oraz wsi odbudowywanych po zniszczeniach spowodowanych masowymi klęskami żywiołowymi (Mon. Pol. nr 61, poz. 245) — nie dąży się do zespołowej odbudowy licznych wsi spalonych i powstałych po parcelacji i nie propaguje się zespołowego budownictwa;
11) brak dostatecznych starań we właściwych Prez. PRN o zabezpieczenie w budżetach rad narodowych odpowiednich kredytów niezbędnych do realizacji niektórych zadań (np. urządzenie wzorcowni, propaganda, pokazy (kursopokazy) itp.

Wobec powyższych niedociągnięć zwraca się uwagę kierowników wydziałów budownictwa Prez. WRN na potrzebę:
1) przeanalizowania pracy oddziałów budownictwa wiejskiego w WB Prez. WRN oraz pracy WAiB Prez. PRN w zakresie budownictwa wiejskiego, a w szczególności spraw poruszonych w piśmie okólnym;
2) wzmożenia kontroli nad działalnością WAiB Prez. PRN przy realizacji zadań dotyczących budownictwa wiejskiego;
3) dopilnowania, aby WaiB Prez. PRN skompletowały zbiór aktualnie obowiązujących aktów normatywnych i innych materiałów niezbędnych do prowadzenia prac oraz, by pracownicy gruntownie zapoznali się z nimi;
4) zwoływania w razie potrzeby okresowych odpraw architektów powiatowych dla omówienia i przedyskutowania najważniejszych spraw oraz właściwego zorganizowania pracy;
5) przeprowadzania w okresie jesienno-zimowym szkolenia pracowników aparatu budownictwa wiejskiego, w celu pogłębienia ich wiadomości w zakresie znajomości obowiązków w niesieniu pomocy budującym się na wsi i stosowania w tym budownictwie materiałów miejscowych i nowych oraz właściwego ustalenia programu działania WAiB Prez. PRN w 1960 r.

W celu uzupełnienia ewentualnych braków w posiadanych przez wydziały przepisach, materiałach infromacyjnych itd. załącza się wykaz przepisów dotyczących spraw budownictwa wiejskiego, ważniejszych pism wyjaśniających, wydanych matoriałów propagandowych itp.

Przy dokonywaniu analizy dotychczasowej działalności oraz ustalaniu programu działania WB Prez. WRN i WAiB Prez. PRN należy stosować się do uchwał KC PZPR i NK ZSL. z 22 czerwca 1959 r. w sprawach dotyczących rozwoju budownictwa na wsi.

Kierownicy WB Prez. WRN są proszeni o poinformowanie Ministerstwa o sposobie załatwienia zaleceń podanych w niniejszym piśmie okólnym oraz o zastosowanych środkach zmierzających do usprawnienia pracy organów budownictwa w zakresie budownictwa wiejskiego.

DYREKTOR DEPARTAMENTU
Z. Witebski

Załącznik do pisma okólnego nr 44 Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 19 września 1959 r.

WYKAZ AKTÓW NORMATYWNYCH

oraz wydanych materiałów propagandowych, dotyczących spraw budownictwa wiejskiego.

A. Akty normatywne.

1. Uchwała nr 308 Rady Ministrów z dnia 8 sierpnia 1957 r. w sprawie zmian w organizacji służby budownictwa wiejskiego i służby architektoniczno-budowlanej w prezydiach rad narodowych (Mon. Pol. nr 69, poz. 421).
2. Instrukcja nr 1 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 17 stycznia 1958 r. w sprawie organizowania porad technicznych dla budownictwa spółdzielczego i indywidualnego na wsi (Mon. Pol. nr 10, poz. 65).
3. Instrukcja Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, Ministra Rolnictwa oraz Prezesa Komitetu do Spraw Urbanistyki i Architektury z dnia 11 sierpnia 1958 r. w sprawie wytycznych dotyczących udzielania przez organa administracji do spraw architektury i budownictwa oraz przez organa administracji do spraw rolnych prezydiów powiatowych rad narodowych pomocy rolniczym spółdzielniom produk-

cyjnym przy planowaniu i realizacji inwestycji budowlanych (Mon. Pol. nr 65, poz. 390).

4. Zarządzenie nr 270 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 27 czerwca 1958 r. dotyczące wytycznych w sprawie zakresu działania i organizacji wewnętrznej wydziałów budownictwa prezydiów wojewódzkich rad narodowych i rad narodowych miast wyłączonych z województw (O.R.1 — 0/30).
5. Uchwała nr 256 Rady Ministrów z dnia 18 sierpnia 1958 r. w sprawie pomocy Państwa przy racjonalnej zabudowie wsi nowo powstających oraz wsi odbudowywanych po zniszczeniach spowodowanych masowymi klęskami żywiołowymi (Mon. Pol. nr 61, poz. 345).
6. Zarządzenie Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 22 grudnia 1958 r. w sprawie ustalenia ramowego regulaminu działania zespołów odbudowy lub budowy zagród wiejskich (Mon. Pol. nr 7/59, poz. 30).
7. Uchwała nr 276 Rady Ministrów z dnia 25 lipca 1958 r. w sprawie zakończenia odbudowy gospodarczej terenów przyczółkowych zniszczonych na skutek działań wojennych — uchwała dotyczy 8 województw: Białystok, Bydgoszcz, Kraków, Kielce, Lublin, Łódź, Rzeszów i Warszawa.
8. Uchwała nr 1022 Rady Ministrów z dnia 17 grudnia 1955 r. w sprawie wykorzystania miejscowych materiałów i surowców budowlanych (Mon. Pol. nr 4/56, poz. 29).
9. Zarządzenie nr 242 Ministra Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 13 grudnia 1956 r. w sprawie wypału cegły przez zakłady przemysłu ceramiki budowlanej na rzecz wiejskich zespołów wyrobu materiałów budowlanych.
10. Pismo okólne nr 258 Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 września 1956 r. w sprawie zasad i form zrzeszania się ludności, form pomocy Państwa oraz zasad zbytu nadwyżek materiałów budowlanych produkowanych przez ludność z miejscowych surowców (Mon. Pol. nr 80, poz. 964).
11. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 25 lipca 1958 r. w sprawie zezwoleń na wykonywanie przemysłu, rzemiosła i niektórych usług przez jednostki gospodarki nieuspołecznionej (Dz.U. nr 49, poz. 242).
12. Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 4 lutego 1959 r. w sprawie ulg podatkowych dla zrzeszeń ludności zorganizowanych w celu pozyskania i produkcji materiałów budowlanych z miejscowych surowców oraz dla zespołów maszynowych (Dz. U. nr 13, poz. 73).
13. Zarządzenie Ministra Finansów z dnia 22 maja 1957 r. w sprawie udzielania pomocy kredytowej Państwa na rozwój produkcji rolnej i rzemiosła wiejskiego (Mon. Pol. nr 48, poz. 298).
14. Zarządzenie nr 82 Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 28 kwietnia 1959 r. w sprawie rozdziału i sprzedaży materiałów budowlanych na cele rynkowe (Dz. Urz. MHW. nr 11 z 6.VI.59 r.).
15. Pismo okólne nr 10 Ministerstwa Handlu Wewnętrznego z dnia 28 kwietnia 1959 r. w sprawie zasad organizacji sieci handlowej, prowadzącej sprzedaż rynkową materiałów budowlanych. (Dz. Urz. MHW. Nr 11 z 6.VI.59 r.).
16. Pismo Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 18 czerwca 1959 r. L.dz. P.W.—02/117/59 do Przewodniczących Prez. WRN w sprawie rozdzielnictwa materiałów budowlanych.
17. Pismo okólne nr 13 Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 19 marca 1959 r. w sprawie rozpowszechniania projektów typowych dla budownictwa wiejskiego L.dz.P.W.III-3-1/59.
18. Pismo Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych — Departamentu Poradnictwa dla Budownictwa Wiejskiego z dnia 13 czerwca 1958 r. L.dz.P.W.III/1/53/58 w sprawie zabezpieczenia kredytów w budżetach rad narodowych, niezbędnych do realizacji zadań na odcinku budownictwa wiejskiego.
19. Uchwała nr 302/59 Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów, z dnia 7 lipca 1959 r. w sprawie wzmocnienia służb architektoniczno-budowlanych w prezydiach powiatowych, miejskich (w miastach stanowiących powiaty) oraz dzielnicowych rad narodowych.
20. Program ramowy scenariusza stałej wzorcowni budowlanej opracowanej przez Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych — Departament Poradnictwa dla Budownictwa Wiejskiego i rozesłany w styczniu 1958 r. do wojewódzkich i powiatowych zarządów architektoniczno-budowlanych.
21. Zarządzenie Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 23 maja 1959 r. w sprawie udzielania przez przedsiębiorstwa budownictwa terenowego pomocy budownictwu realizowanemu w ramach społecznych, budownictwu spółdzielczemu oraz zorganizowanemu przez zespoły chłopskie budownictwu indywidualnemu na wsi (Mon. Pol. nr 51, poz. 248).
22. Wytyczne Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych — Departament Poradnictwa dla Budownictwa Wiejskiego dla służby budownictwa prezydiów wojewódzkich i powiatowych rad narodowych w sprawie współdziałania z placówkami Banku Rolnego przy rozdziale kredytów długoterminowych dla ludności wiejskiej na cele budowlane z dnia 15 kwietnia 1959 r. znak: P.W.IV.Of/43/59.
23. Wytyczne Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych — Departament Poradnictwa dla Budownictwa Wiejskiego w sprawie realizacji budownictwa przyzakładowego na wsi w roku 1960 i latach następnych przesłane do wydziałów budownictwa Prez. WRN przy piśmie z dnia 21 września 1959 r. znak: P.W.III/6/1/59.

B. Materiały informacyjne i propagandowe.

Lp.	Tytuł	Termin wydania
1.	Informator dla powiatowych poradni budownictwa wiejskiego wydawany co miesiąc.	Wydano 20 numerów w okresie od grudnia 1957 r. nr nr od 1—20.
3.	Komplet plansz przekrojowych w ilości 15 sztuk dotyczących budownictwa z materiałów miejscowych dla powiatowych wzorcowni budowlanych.	Wrzesień i październik 1958 r.
2.	Ulotka „Budujcie z żużla"	1 kwiecień 1958 r.

L.p.	Tytuł	Termin wydania
4.	Ulotka „Organizujcie zespoły produkcji materiałów budowlanych".	5 maj 1958 r.
5.	Ulotka „Informacje o możliwościach uzyskiwania materiałów budowlanych przez ludność wiejską".	15 czerwiec 1958 r.
6.	Plakat „Informacje o warunkach sprzedaży materiałów budowlanych dla ludności".	18 lipiec 1958 r.
7.	Ulotka „Buduj z gipsu"	15 sierpień 1958 r.
8.	Ulotka „ABC produkcji wyrobów z cementu"	1 styczeń 1959 r.
9.	Plakat „Informator dla budujących się na wsi"	1. styczeń 1959 r.
10.	Plakat „Ruchoma wystawa budownictwa wiejskiego wyrusza w teren".	1957 r.
11.	Plakat „Prawidłowe usytuowanie budynków na działce bliźniaczej"	15 marzec 1959 r.
12.	Plakat „Prawidłowe usytuowanie budynków na działce indywidualnej"	15 kwiecień 1959 r.
13.	Plakat „Sciany oszczędnościowe"	15 kwiecień 1959 r.
14.	Plakat „Buduj według projektów typowych"	15 kwiecień 1959 r.
15.	Broszura „Zwalczanie grzyba domowego i owadów szkodników drewna"	1959 r.
16.	Ulotka „Informacje dla kółek rolniczych i wiejskich zespołów produkujących materiały budowlane".	1959 r.

KOMUNIKAT I

W Dzienniku Ustaw ogłoszono:

w nr 53 z 25.IX.59 r. **poz. 316** rozporządzenie Rady Ministrów z 21.VIII.59 r. w sprawie ogólnych warunków higieniczno-sanitarnych w nowo budowanych lub przebudowywanych zakładach przemysłowych;

poz. 317 rozporządzenie Ministrów Gospodarki Komunalnej i Finansów z 4.IX.59 r. w sprawie opłacania w formie bezgotówkowej czynszu za lokale użytkowe przez jednostki gospodarki uspołecznionej na rzecz wynajmujących będących jednostkami gospodarki nie uspołecznionej i osób fizycznych oraz nadzoru nad właściwym zużyciem tego czynszu;

w nr 56 z 19.X.59 r. **poz. 338** rozporządzenie Rady Ministrów z 6.X.59 r. w sprawie legitymacji ubezpieczeniowych;

w nr 57 z 26.X.59 r. **poz. 343** rozporządzenie Rady Ministrów z 6.X.59 r. w sprawie szczegółowego zakresu i trybu działania Komitetu Drobnej Wytwórczości;

poz. 345 rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z 12.X.59 r. o biegłych sądowych.

W Monitorze Polskim ogłoszono:

w nr 83 z 10.X.59 r. **poz. 442** zarządzenie Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z 10.IX. 1959 r. o sporządzaniu i uzupełnianiu mierniczych planów robót górniczych w zakładach górniczych resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych;

poz. 443 zarządzenie Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz Ministra Finansów z 16.IX. 1959 r. w sprawie zasad podziału zysku, pokrywania strat oraz finansowania środków obrotowych w przedsiębiorstwach nadzorowanych przez zarządy budownictwa podległe Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych;

w nr 84 z 12.X.59 r. **poz. 444** uchwała Rady Ministrów nr 394 z 17.IX.59 r. w sprawie określenia kierowniczych i innych samodzielnych stanowisk pracy;

poz. 445 zarządzenie Ministra Finansów **z 23.IX.59 r.** zmieniające zarządzenie z 6.V.51 r. w sprawie całkowitego lub częściowego zwolnienia niektórych kategorii wynagrodzeń od podatku od wynagrodzeń;

poz. 440 obwieszczenie Polskiego Komitetu Normalizacyjnego z 30.IX.59 r. w sprawie ogłoszenia ustanowionych przez Polski Komitet Normalizacyjny norm państwowych;

w nr 86 z 20.X.59 r. **poz. 455** zarządzenie Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z 1.X.59 r. w sprawie robót budowlano-montażowych, wykonywanych przez przedsiębiorstwa państwowe na rzecz jednostek spółdzielczych i gospodarki nie uspołecznionej;

w nr 87 z 22.X.59 r. **poz. 459** zarządzenie Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z 20.VIII. 1959 r. w sprawie ustalenia uposażenia i kwalifikacji pracowników zatrudnionych w dziale orzecznictwa w Resortowej Komisji Arbitrażowej przy Ministrze Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych;

w nr 88 z 24.X.59 r. **poz. 469** zarządzenie Ministra Gospodarki Komunalnej z 10.X.59 r. w sprawie ustalania czasu trwania poszczególnych rodzajów budynków oraz wzoru obliczania okresu użytkowania wykończonej lub nadbudowanej części budynku.

Zakł. Graf. „Tamka", W-wa. Nakł. 6020 egz. Zam. 1676/59. W-13.